

НА ЕВРОПЕЙСКО РАВНИЩЕ

ПЪРВИЯТ КОНЦЕРТ НА БРАТИСЛАВСКИЯ РАДИООРКЕСТЪР

За първи път в рамките на международния фестивал Мартенски музикални дни гостуваха представители на симфоничното изпълнителско изкуство от братска Чехословакия. Още по-радостно за русенската публика бе, че гостите дойдоха от Братислава, столицата на Словакия, красивия град на Дунав, с който Русе е побратимен. Но не само заради чувствата ни към побратимена Братислава концертните вечери на словашкия радиосимфоничен бяха изпълнени с толкова много външен и аплодисменти. Главен подбудител за тях се оказа преди всичко великолепното изкуство, което те ни поднесе.

Симфоничният оркестър на Радио Братислава притежава качествата на солиден изпълнителски състав от извото на представителните европейски оркестри. Високата култура на музицирането издава богатите традиции на словашкото музикално творчество — базира се на висококачествения подбор от инструменталности. Като слушаш и гледаш изпълнението на Братиславския радиосимфоничен, чувствуваш се респектиран от художествената дисциплина, подчертана ансамбловост. И ако на места звуковият баланс биваше леко нарушаван, то това се дължеше на негнмивиналността на гостите към преамутичността на нашата концертна зала, а може би и на недостатъчния брой шрайхови инструменти. Блескавата звучност на мелните инструменти покриваше струнната група, или не сътрудничаха равностойно във всички драматургически места от изпълняваните пнеси. В замяна на това, бяхме свидетели на една до педантичност реализирана ритмическа ансамбловост и точност. Впрочем, това са типични достоинства на първокласния радиосимфоничен, чийто постоянен „слушател“ е микрофонът.

Шрайхът на Братиславския радиосимфоничен е (както и трябва да бъде) най-ценният компонент на оркестъра като цяло. Открояващите се с майсторството си водачи на отделните шрайхови групи (преди всичко искаме да изтъкнем великолепията качества на първия концертмайстор) е дало богатотен отпечатък върху колективното музициране на струнната група: културен црих, интензивен и красив тон, темпераментност! Духовите инструменти в болшинството си са в ръцете на високо професионални музиканти. Чудесно впечатление направи групата на валдохорните, соловейтистът, фогоните. Не може да не отбележим сърцато и музикално свирещият тимпанист!

По-удачно, но и за тонуса на фестивала щеше да бъде, ако първият концерт беше с втората програма. В нея оркестърът имаше възможност да се покаже най-плотно и многократно и да спечели публиката за програмата, която беше посветена на съвременното българско и словашко музикално творчество. Дължим

топла благодарност на словашките радиосимфонични, че уважиха нашия фестивал и нашата публика с включването в своята програма на две пнеси от български композитори:

Концерт за пиано № 3 от П. Владигеров и Равсодия от Ф. Кутев. Грижливо и добросъвестно разучени, тези пнеси прозвучаха с оазис убеденост, която може да даде обичайния хубавата музика изпълнител. Зарадва ни чудесното сътрудничество на оркестъра с нашата солистка Милена Моллова, в резултат на което чухме известния клавирен концерт № 3 от Владигеров в едно изрядно изпълнение. Стилните особености на националното ни музикално творчество се оказаха близки до словашката чувствителност на словашките радиосимфонични. Изпълнението протече непринудено и завладяващо. Равсодията на Филип Кутев, с която завърши първата концертна вечер, покори слушателите с искреното и емоционално интерпретиране. Колко близки и обединяващи е езикът на музиката!

В първия концерт чухме творби от двама съвременни словашки композитори: Ото Ференци и Ян Цикер.

„Финал“ от Ференци откри първата програма без да ни обличи, откровено казано, с достоинствата на съвременното словашко музикално творчество. „Безспорна“ в професионално отношение, тя послужи повече за „разсирване“ на оркестровия състав. Голямата среща със словашкия композитор се осъществи при тричасната среща „Спомени“ от Я. Цикер — известен предствител на националното словашко музикално творчество. Нейното изпълнение остави трайни спомени не само от едно красиво музикално преживяване, породено от музиката на Цикер, но и от съвършеното изпълнение. Като че ли тази творба беше най-майсторската изява на оркестъра при двудневното му го-

туване на русенския международен фестивал.

Диригент на първата концертна вечер бе младият Одрей Ленард. Известна неприявилност в контакта му с оркестъра по време на концертта не попречи да бъдат забелязани и оценени много хубави музикантски качества: ясен жест, разбиране на партитурата и безспорен усет към фразата и баланс. Напиращата горещина воля у младия диригент непременно ще намери в бъдещата му работа още по-богати изяви, ще нюансира маануалната му изразност, ще го постави в още по-непринуден контакт с оркестъра и слушателя.

Илия ТЕМКОВ

